

- 1.10 หนอนดูไฟปือกแม่นมาก อายุ 40 ปี
2. เมื่อสามาชิกได้รับสถานการณ์แล้วให้ทุกคนคิดตัดสินใจเลือกบุคคลที่สมควรให้เลือกบัญชีไปก่อนพร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลอย่างละเอียด
3. ผู้วิจัยสรุปข้อคิดที่ได้จากการดังนี้
  - ในการตัดสินใจเลือกบุคคลเพื่อที่จะทำงานต่าง ๆ ต้องมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน
  - ก่อนการตัดสินใจควรได้ตรวจสอบให้รอบคอบ เพื่อป้องกันความผิดพลาดและให้เกิดประโยชน์สูงสุด
4. ผู้วิจัยให้สามาชิกสรุปข้อคิดที่ได้จากการนี้

ประเมินผล

1. สังเกตความร่วมมือในการร่วมกิจกรรมของสามาชิก
2. สังเกตความสนใจและการร่วมแสดงความคิดเห็นของสามาชิก

ใบงานครั้งที่ 4

สถานการณ์ที่กำหนดให้ดังนี้

ในยุคแห่งอนาคตมนุษย์สามารถเดินทางด้วยยานอวกาศเพื่อท่องเที่ยวไปในที่ต่าง ๆ ได้ อย่างไรขوبेत สมมติว่าเราสามารถผลิตก๊าซออกซิเจนหายใจได้เอง กินอาหารจากแคปซูลเหมือนยา ดื่มน้ำจากเครื่องกรองปัสสาวะของตนเอง กลุ่มของเรามีหน้าที่ปกป้องมนุษย์ให้ปลอดภัย วันที่โลกแตกความของเรากำลังสำรวจดาวพูนเพื่อใช้เป็นที่อยู่ใหม่ เกิดสงครามล้างโลกขึ้น อาชชาร้ายแรงถูกนำมาใช้อย่างเต็มที่ พวกราตัดสินใจเลือกชาวโลก 5 คนจาก 10 คน ไปอยู่ดาวพูนก่อน รายละเอียดของผู้ถูกเลือกมีดังนี้

1. คุณแม่ลูกสามอาชีพแม่ครัว อายุ 60 ปี
  2. นักศึกษาชาย อายุ 25 ปี
  3. นางงาน อายุ 18 ปี
  4. เกสัชกรชาย
  5. หลวงพ่อนวชนา 40 พรรษา
  6. นักกีฬาทีมชาติชาย
  7. พนักงานขายของชำ อายุ 35 ปี
  8. ภรรยาพนักงานขายกำลังตั้งครรภ์
  9. ทนายความ อายุ 35 ปี
  10. หมวดแม่น ๆ อายุ 40 ปี

บุคคลที่เดือกมีค้างน้ำ

1.....

...ארהוי.....

2.....

ເພົ່າມະນຸຍາກົມ

3.....

ລາຍງານ.....

4.....

การรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกระบวนการฯ

5.....

ครั้งที่ 5

กิจกรรม การกล้าตัดสินใจ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้สมาชิกตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ไม่พึ่งพาความคิดของผู้อื่น
2. เพื่อให้สมาชิกสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี และไม่หลีกเลี่ยงปัญหา

ระยะเวลา 50 นาที

สถานที่ ห้องแนะแนว โรงเรียนหัวตอนนวิทยา

สื่อและอุปกรณ์ ตารางการให้คะแนนกิจกรรมการเสียง

แนวคิด การกล้าตัดสินใจหมายถึง การตัดสินใจด้วยตนเอง ไม่พึ่งพาความคิดของผู้อื่น มีความรอบคอบในการตัดสินใจ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ไม่หลีกเลี่ยงปัญหา

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้สมาชิกเล่นเกม “ชื่อเพื่อนเรา” เพื่อเตรียมความพร้อมโดยการให้สมาชิกทุกคนนั่งเป็นวงกลม ขออาสาสมัคร 1 คน ยืนอยู่กลางวงและเรียกชื่อเพื่อนที่นั่งอยู่ 1 คน คนที่ถูกเรียกจะต้องเรียกชื่อเพื่อนอีกคนหนึ่งแต่ห้ามเรียกคนที่อยู่ติดกับตนเอง

2. ให้คนที่นั่งอยู่ 2 ข้างของคนที่ถูกเรียกชื่ออยู่ขึ้นเปลี่ยนที่นั่งกัน ขณะที่คนที่อยู่กลางวงก็ต้องรีบย้ายที่นั่งของคนในวงทันที ใครไม่มีที่นั่งจะต้องมาเข่นกลางวงเพื่อพยายามเรียกชื่อเพื่อนใหม่ โดยใช้กติกาเดิมจนครบทุกคน

3. ผู้วิจัยให้สมาชิกเล่นกิจกรรม “การเสียง” โดยมีกิจกรรมให้เลือก 3 ประเภท คือ ประเภทที่ 1 มีตัวให้เลือก 2 ตัวคือ สีแดงและสีดำ ถ้าเลือกสีดำ ได้ 10 คะแนน ประเภทที่ 2 มีตัวให้เลือก 3 ตัวคือ สีขาว เงียว ฟ้า ถ้าเลือกสีขาวได้ 30 คะแนน ประเภทที่ 3 มีตัวให้เลือก 5 ตัว ถ้าเลือกสีขาวได้ 50 คะแนน สมาชิกจะเลือกได้ กันละ 1 ประเภทเท่านั้น

4. สมาชิกเลือกสีในประเภทที่ เลือก ครั้งละ 1 สี ผู้วิจัยเลือกสีจากทุกประเภทเป็นคำตอบให้สมาชิกในแต่ละครั้งเพื่อเป็นการเฉลยแก่สมาชิกโดยผู้วิจัยและสมาชิกมีตารางฝ่ายละ 1 ตารางดังนี้

ตารางของผู้เล่น (สมาชิก)

ประเภทที่เลือก.....

ครั้งที่	สีที่ถูกเลือก	สีที่ถูกต้อง	คะแนน
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			

ตารางของผู้ดำเนินการ (ผู้วิจัย)

ครั้งที่	ประเภทที่ 1	ประเภทที่ 2	ประเภทที่ 3
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			

5. สมาชิกเขียนประเภทที่เลือกไว้ที่ช่องว่างหัวตาราง เช่น เลือกประเภทที่ 1 ให้เขียนว่า “ประเภทที่ 1”

6. ให้เลือกด้วยตัวเลือกที่ 1 จากประเภทที่เลือกลงในครั้งที่ 1 ในช่องสีที่เลือก เช่น ถ้าเลือกเล่นประเภทที่ 1 ก็เลือกด้วยตัวเลือกจาก 2 ตัวคือ สีแดงและสีคำสีโดยสีนั่ง

7. ผู้วิจัยก็เลือกสีใดสีหนึ่งจากทุกประเภทเขียนลงในตารางครั้งที่ 1 ในช่องประเภทที่ 1,
2, 3

8. การเลือกสีให้เลือกที่ละครั้งทั้งผู้เล่นและผู้ดำเนินการ

9. เมื่อเขียนเสร็จแต่ละครั้ง ให้ผู้ดำเนินการเคลย์ที่ตนเลือกและให้ผู้เล่นเขียนคำเคลย์ลงในช่อง “สีที่ถูกต้อง”

10. ถ้าสีของผู้เล่นและสีของผู้ดำเนินการตรงกันก็จะได้คะแนนตามประเภทนั้น ๆ เช่น ประเภทที่ 1 ครั้งที่ 1 เลือกสีแดง ผู้เล่นก็ได้ 10 คะแนน เขียนคะแนนลงในช่องคะแนน ถ้าสีไม่ตรงกันได้ 0

11. ทำไปจนครบ 10 ครั้ง ผู้ดำเนินการจะเลือกสีเดิมในประเภทนั้นซ้ำกับครั้งก่อนก็ได้ เสร็จแล้วรวมคะแนนว่าได้กี่คะแนน

12. ผู้วิจัยสรุปกิจกรรมว่า เป็นการทดสอบให้ทราบถึงลักษณะการเลือกและการตัดสินใจ ของแต่ละคนว่ามีแนวทางอย่างไร ตัดสินใจอย่างไร คนเราจะมีการทำผิดระเบียบวินัย ทำผิดกฎหมายหรือไม่วัลมาล่อ

13. ผู้วิจัยให้สมาชิกสรุปข้อคิดที่ได้จากการนี้

ประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมมือของสมาชิกในกลุ่มในการร่วมกิจกรรม

2. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของสมาชิก

ใบงานครั้งที่ 5

ตารางของผู้เล่น (สมาชิก)

ประเภทที่เลือก.....

ครั้งที่	สีที่ถูกเลือก	สีที่ถูกต้อง	คะแนน
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			

ตารางของผู้ดำเนินการ (ผู้วิจัย)

ครั้งที่	ประเภทที่ 1	ประเภทที่ 2	ประเภทที่ 3
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			

ครั้งที่ 6

กิจกรรม การเป็นตัวของตัวเอง

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้สมาชิกมีเหตุผลเป็นของตนเอง ไม่คล้อยตามผู้อื่น
2. เพื่อให้สมาชิกมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
3. เพื่อให้สมาชิกมีความเป็นตัวของตัวเอง ไม่หัวบันไหวต่อกำวิพากษ์วิจารณ์

ระยะเวลา 50 นาที

สถานที่ ห้องแนะแนว โรงเรียนหัวdonวิทยา

สื่อและอุปกรณ์ แผ่นใส ตัวเลข 0-9 และนิทานเรื่องการตัดสินใจของกระต่ายน้อย

แนวคิด การเป็นตัวของตัวเอง หมายถึงการมีเหตุผลเป็นของตนเอง ไม่คล้อยตามผู้อื่น โดยปราศจากการไตร่ตรอง การกล้ายอมรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดจากการกระทำการของตนเอง มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ไม่หัวบันไหวต่อกำวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่น มีความพึงพอใจในสภาพของตนและสังคมที่อยู่

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักษะสมาชิกและเล่านิทานเรื่อง “การตัดสินใจของกระต่ายน้อย” ดังนี้ ในป่าแห่งหนึ่งมีครอบครัวกระต่ายที่แสนจะอบอุ่นอยู่ครอบครัวหนึ่ง ประกอบด้วยพ่อแม่ และลูกโภุนที่ชื่อ กระต่ายน้อย อญุ่มาวันหนึ่งกระต่ายน้อยขออนุญาตพ่อแม่ไปเดินเล่นในป่า ละเมะข้างๆ เพราะซึ่งมีคำสารไส้ไหล่ผ่าน กระต่ายหยุดพักที่ลำธารและนั่งมองฟูฟุ้วหากระยิ้ม อย่างเพลิดเพลิน ทันใดนั้นกระต่ายน้อยก็คิดว่า “เราอาจจะว่ายน้ำเป็นอย่างปานะ ดูซิว่ายน้ำกันมีความสุขจริงหรือไม่” แล้วกระต่ายน้อยก็ขอร้องให้ปลาช่วยสอนว่ายน้ำให้แต่ ปลาบอกว่า “หางของเจ้า นะเสนอจะสั้นนิดเดียวแล้วเจ้าจะว่ายน้ำได้อ่ายไร” กระต่ายน้อยจึงเดินต่อไป เห็นลิงกำลังเก็บผลไม้สุกห้อมหวานอร่อยบนต้นไม้ เจ้ากระต่ายน้อยก็คิดอย่างเป็นลิงมี ลิงมันคิดว่าถ้าปีนต้นไม้ได้ก็คงจะดีจะได้กินผลไม้ที่สุก อร่อยและไม่เข้าเหมือนผลไม้ที่หล่นลงมาอยู่ใต้ต้น กระต่ายน้อยจึงปีนต้นไม้ดู แต่ก็ปีนไม่ได้ หล่นตืบลงมากองที่พื้นดินเสียดไปหมด มันคิดว่าไม่อาจก่อให้เกิด แล้วก็เดินกลับบ้าน ระหว่างทางเจอกີสื້อแสงสว่างกำลังบินหน้าหัววนจากดอกไม้อญุ่ กระต่ายน้อยคิดอย่างจะบินได้ เหมือนฝีสื້อขึ้นมาอีกแล้ว จึงรีบกลับบ้านและคืนหนาเศษผ้าเก่า ๆ ของแม่กระต่าย เอามาผูกไว้ที่คอ ปล่อยชาข้าวูลงมา เมื่อปีกและทดลองหัดบินที่เนินดินใกล้ ๆ บ้าน แต่โชคไม่ดี กระต่ายน้อย กระโดดลงมาขาแพลง เดินไม่ได้นอนร้องโอดโอยจนพ่อแม่กระต่ายได้ยินเสียงจึงรีบมาดู และพากลับบ้าน

เมื่อพังงบแล้วให้สมาชิกตอบคำถามต่อไปนี้

1.1 ถ้าสมาชิกเป็นพ่อแม่กระต่าย จะสอนลูกกระต่ายอย่างไร

1.2 สมาชิกเดาดิจิตะเป็นคนนี่ที่ไม่ใช่ตัวเราหรือไม่ ถ้าเดาถูกให้สมาชิกในกลุ่มพัง

2. ผู้วิจัยและสมาชิกร่วมกันสรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากเรื่องที่ฟัง สรุปข้อคิดเห็นของการเลียนแบบผู้อื่น โดยผู้วิจัยสรุปว่า ข้อคิดเห็นที่ได้จากนิทานเรื่องนี้คือ งเป็นตัวของตัวเองนั้นดีที่สุด ข้อคิดเห็นของการเลียนแบบผู้อื่นคือ ได้ปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น สามารถอยู่ในสังคมเดียวกับผู้อื่นได้โดยไม่รู้สึกแปลกแยก แต่ก็มีข้อเสียคือ ถ้าเลียนแบบทุกอย่าง โดยไม่มีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับตนเองก็จะเกิดความรู้สึกอึดใจ

3. ผู้วิจัยให้สมาชิกทำกิจกรรม “ทายนิสัยจากตัวเลข” เพื่อเป็นการทำความรู้จักตนเองในอีกแง่มุมหนึ่งดังนี้

3.1 ผู้วิจัยพยายามแบ่งตัวเลข 0-9 และบอกให้สมาชิกเลือกตัวเลขที่สมาชิกชอบ 1 ตัว เลขในเวลา 1 นาที

3.2 สอบถามสมาชิกในกลุ่มว่า ใครเลือกตัวเลขใดบ้างและเฉลยดังนี้

เลข 0 เป็นคนมีจินตนาการ มีทางสังหารน์ ชื่นชมการประดิษฐ์ตัดแต่ง

เลข 1 เป็นคนรักเกียรติ โกรธง่ายหายเร็ว ชอบเป็นผู้นำใจกว้างชอบช่วยเหลือคน

เลข 2 เป็นคนชอบเพ้อฝัน ละเอียดละออ เชื่อคนง่าย ชอบงานบันเทิงสนุกสนาน

เลข 3 เป็นคนกล้าคิดกล้าทำ ไม่กลัวอิทธิพล ใจร้อนวุ่นวาย เข้มแข็งอดทน

เลข 4 เป็นคนมีศิลปะในการพูด หรือการแสดงออก ชอบการท่องเที่ยวเดินทาง

เลข 5 เป็นคนรักความยุติธรรม เอื้อเฟื้อเพื่อแผ่ ชอบเรียนรู้ รักสงบ

เลข 6 เป็นคนคลาดในการหาทรัพย์สินเงินทอง รักสวัยรักษ์

เลข 7 เป็นคนอดทน ชอบความเรียบร้อย เก็บตัว ผูกใจเจ็บ

เลข 8 เป็นคนโง่พาง สนุกสนาน ชอบทำอะไรแปลกใหม่

เลข 9 เป็นคนมีโชค ในชีวิตมีจังหวะดีหลายครั้ง หากสนใจศาสตร์ใช้สูง

4. ผู้วิจัยสรุปว่า ไม่ว่าสมาชิกจะเลือกเลขตัวใดก็ตาม เป็นการทำลายลักษณะของคนโดยทั่วไปไม่มีหลักฐานอ้างอิงที่แน่นอน ความແນ່ນອນคือการที่สมาชิกเป็นตัวของตัวเอง และเป็นในสิ่งที่เป็นอยู่ให้ดีที่สุด

ประเมินผล

สังเกตการร่วมกิจกรรมและการแสดงความคิดเห็น

ครั้งที่ 7

กิจกรรม การเป็นตัวของตัวเอง

อุดมสุ่นหมาย

1. เพื่อให้สมาชิกมีเหตุผลเป็นของตนเอง ไม่คล้ายตามผู้อื่นมากเกินไป
2. เพื่อให้สมาชิกมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
3. เพื่อให้สมาชิกมีความอดทนต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ ไม่หวั่นไหวง่าย

ระยะเวลา 50 นาที

สถานที่ ห้องแนะแนว โรงเรียนหัวตันวิทยา

สื่อและอุปกรณ์ แผ่นใสรูปทรงต่าง ๆ ในงานสถานการณ์ที่กำหนดให้

แนวคิด การเป็นตัวของตัวเองหมายถึง การมีเหตุผลเป็นของตนเอง ไม่คล้ายตามผู้อื่นโดยปราศจากการไตร่ตรอง การกล้ารับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดจากภาระทำงาน มีความรับผิดชอบต่องานที่ตนได้รับมอบหมาย ไม่หวั่นไหวต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่น มีความพึงพอใจในสภาพของตนและสังคมที่อยู่

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยกำหนดสถานการณ์ให้สมาชิกได้ร่วมกันวิเคราะห์และตอบคำถามดังนี้

นิดและน้อยเป็นเพื่อนรักกัน นิดเป็นคนที่มีบุคลิกภาพเป็นตัวของตัวเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าพูดกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง แต่น้อยมักจะเป็นผู้ตามเสมอ นิดว่าอย่างไร น้อยก็ว่าอย่างนั้น คำพูดติดปากของน้อยคือ แล้วแต่นิด, ตามใจนิด, อะไรก็ได้ และตามสบาย หึ้งคุ้มก็จะไปที่ไหนด้วยกันเสมอ ในช่วงปลายภาคเรียนนี้ทางโรงเรียนได้จัดให้มีกิจกรรมเข้าค่ายพัฒนา ที่ชาญทะเล มีการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ โชค ráยที่นิดกับน้อยไม่ได้อยู่ก่อุ่นเดียวกัน สำหรับนิดไม่มีปัญหาอะไรอยู่แล้ว แต่น้อยนั้นกังวลใจมาก เพราะไม่เคยแยกจากนิดเลย เชอกังวลใจว่าจะปรับตัวเข้ากับคนอื่นอย่างไร จะมีใครเข้าใจเชอเหมือนน้อย แต่เรื่องก็อย่างไปทะเลมากด้วย แล้วน้อยจะทำอย่างไรดี

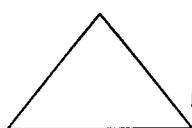
- เมื่อสมาชิกอ่านจบแล้วกรุณาตอบคำถามต่อไปนี้

- 1.1 ถ้าสมาชิกเป็นนิด สมาชิกจะทำอย่างไร
- 1.2 ถ้าสมาชิกเป็นน้อย สมาชิกจะทำอย่างไร
- 1.3 สมาชิกคิดว่ามีวิธีใดบ้างที่ทำให้นิดและน้อยได้ไปเข้าค่ายร่วมกัน
- 1.4 สมาชิกคิดว่าน้อยเป็นคนอ่อนแอบหรือไม่ เพราะเหตุใด
- 1.5 สมาชิกคิดว่าลักษณะของคนที่เป็นตัวของตัวเองเป็นอย่างไรบ้าง จงอธิบาย

2. ผู้วิจัยและสมาชิกร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้จากการทำกิจกรรมกลุ่มในครั้งนี้โดยผู้วิจัยสรุปได้ว่า การฝึกให้ตนเองมีความเป็นตัวของตัวเองจะทำให้สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้โดยไม่ต้องพึ่งพาคนอื่นอยู่ตลอดเวลา เพราะในการดำเนินชีวิตจริง ๆ เราไม่สามารถที่จะมีคนมาช่วยเหลืออยู่ข้างกายเสมอ อีกทั้งการไม่มีความเป็นตัวของตัวเองยังส่งผลกระทบทำให้บุคคลรอบข้างรู้สึกอึดอัดใจ รู้สึกเป็นห่วงมากเกินไป และรู้สึกว่าตนเองผิดถ้าช่วยเหลือเพื่อนไม่ได้

3. ผู้วิจัยชายแ芬น์ใส่ที่มีรูปทรงต่าง ๆ 5 รูป ให้สมาชิกในกลุ่มเลือกคนละ 1 รูปและเฉลยคำทำนิสัยจากรูปทรงที่เลือก

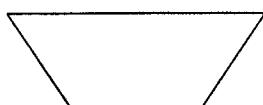
4. ให้สมาชิกแต่ละคนบอกว่าใครเลือกรูปใดบ้าง และเฉลยตามลำดับดังนี้

เป็นคนคิดองค์รวม แคล้ว กระตือรือร้น ใจร้อน ทำงานรวดเร็ว ไม่ชอบการรอคอย

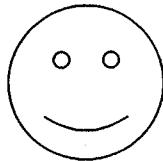
เป็นคนสุ่มมั่นคง หนักแน่น เป็นคนอดทน โน้มน้าวยาก ชอบทำมากกว่าพูด

รักความสะอาดสนับสนุน ค่อนข้างเพื่อยา ตัดสินใจช้า ไม่แห่นอน

เป็นคนที่ชอบต่อสู้ การดำเนินชีวิตต้องมีพิธีการ และขั้นตอน ชอบใช้เทคนิคและศิลปะในการทำงาน

เป็นคนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทะเยอทะยาน มักจะได้รับความสำเร็จ กับความคิดที่ไม่หยุดนิ่ง มีอารมณ์ขันทึ้งการพูดและการกระทำ

ประเมินผล

สังเกตความร่วมมือในการทำกิจกรรมและการแสดงความคิดเห็น

ใบงานครั้งที่ 7

สถานการณ์ที่กำหนดให้มีดังนี้

นิดและน้อยเป็นเพื่อนรักกัน นิดเป็นคนที่มีบุคลิกภาพเป็นตัวของตัวเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าพูดกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง แต่น้อยมักจะเป็นผู้ตามเสมอ นิคว่าอย่างไร น้อยก็ว่าอย่างนั้น คำพูดติดปากของน้อยคือ แล้วแต่นิด, ตามใจนิด, อะไรก็ได้, และตามสบาย ทั้งคู่มักจะไหนด้วยกันเสมอ ในช่วงปลายภาคเรียนนี้ทางโรงเรียนได้จัดให้มีกิจกรรมเข้าค่ายพักแรมที่ชายทะเล มีการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ โดยครั้งที่นิดกับน้อยไม่ได้อยู่กลุ่มเดียวกัน สำหรับนิดไม่มีปัญหาอะไรอยู่แล้ว แต่น้อยนั้นกังวลใจมาก เพราะไม่เคยแยกจากนิดเลย เชอกังวลใจว่าจะปรับตัวเข้ากับคนอื่นอย่างไร จะมีใครเข้าใจเธอเหมือนนิดหรือเปล่า แต่เธอคือยากไปที่เลมาก แล้วน้อยจะทำอย่างไรดี

เมื่อสมาชิกอ่านจบแล้วกรุณาตอบคำถามต่อไปนี้

1. ถ้าสมาชิกเป็นนิด สมาชิกจะทำอย่างไร

.....
.....

2. ถ้าสมาชิกเป็นน้อยสมาชิกจะทำอย่างไร

.....
.....

3. สมาชิกคิดว่าน้อยนั้นเป็นคนที่อ่อนแอหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....
.....

4. สมาชิกคิดว่ามีวิธีใดบ้างที่ทำให้นิดและน้อยได้ไปเข้าค่ายด้วยกัน

.....
.....

5. สมาชิกคิดว่า ลักษณะของคนที่เป็นตัวของตัวเอง เป็นอย่างไร ขอทิบทยัง

.....
.....

ครั้งที่ 8

กิจกรรม การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้สมาชิกมีแนวคิดเป็นของตนเอง
2. เพื่อให้สมาชิกได้ฝึกการคิดอย่างสร้างสรรค์
3. เพื่อฝึกให้สมาชิกมีเสรีภาพในการแก้ปัญหา

ระยะเวลา 50 นาที

สถานที่ ห้องแนะแนว โรงเรียนหัว蹲นวิทยา

สื่อและอุปกรณ์ สิ่งที่ผู้วิจัยเตรียมให้ก็อ กระดาษหนังสือพิมพ์ กาว กรรไกร ขวดพลาสติก เชือก กิ่งไม้แห้ง แผ่นไขขัดสกอตไบรต์ สีน้ำ ฯลฯ

แนวคิด การมีความคิดสร้างสรรค์หมายถึงการมีแนวคิดเป็นของตนเอง ขอบทำสิ่งปลูกใหม่ ขอบที่จะแก้ปัญหาด้วยตนเอง และสามารถหาแนวทางในการแก้ปัญหาได้อย่างมีเสรีภาพ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยกล่าวว่าหากทายสมาชิกแล้วให้สมาชิกนั่งเป็นวงกลม ให้สมาชิกแต่ละคนพูดถึงความคิดสร้างสรรค์ที่สมาชิกรู้จักและยกตัวอย่างคนละ 1 ตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยให้สมาชิกเล่นเกม “สร้างเมืองปลอดุมพิม” โดยการให้สมาชิกจับกลุ่มกลุ่มละ 3 คน สร้างเมืองจากสิ่งที่ผู้วิจัยเตรียมมาให้ โดยมีกติกาว่าต้องใช้อุปกรณ์ทุกชิ้น ไม่ให้เหลือ เมื่อสร้างเสร็จแล้วให้ตัวแทนกลุ่มอธิบายว่า ในเมืองมีอะไรบ้าง มีระบบทำให้เมืองปลอดุมพิมอย่างไร สิ่งที่ผู้วิจัยเตรียมให้มีดังนี้

- กระดาษหนังสือพิมพ์
- กาว
- กรรไกร
- ขวดพลาสติก
- เชือก
- กิ่งไม้แห้ง
- แผ่นไขขัดสกอตไบรต์
- สีน้ำ

๗๖

3. เมื่อสมาชิกอธิบายแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

3.1 สมาชิกเริ่มต้นทำงานอย่างไร

3.2 ขณะทำงาน สามารถเกิดปัญหาหรือไม่ แก้ปัญหาอย่างไร

3.3 ในการทำงานนี้สามารถใช้ความคิดสร้างสรรค์อย่างไรบ้าง

4. ผู้วิจัยสรุปกิจกรรมดังนี้ ความคิดสร้างสรรค์ช่วยให้เราสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดการพัฒนาสิ่งต่าง ๆ มากมายในโลก แต่ความคิดสร้างสรรค์เปรียบเสมือนดาน 2 คน ถ้านำไปใช้ในทางบวกก็จะเกิดประโยชน์ เช่น การคิดค้นยาต้านไวรัสต่าง ๆ แต่ถ้านำไปใช้ในทางลบก็จะเกิดโทษร้ายแรง เช่น พลิตอาชญากรรมต่าง ๆ เป็นต้น

5. ผู้วิจัยแบ่งสมาชิกแบ่งกลุ่มสมาชิกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 2 คน ให้ช่วยกันตอบปัญหาต่อไปนี้ กลุ่มละ 1 คำถาม

5.1 อะไรจะเกิดขึ้นถ้าคนเรามีอายุ 200 ปี

5.2 อะไรจะเกิดขึ้นถ้าเราสามารถยานไปคนอื่นได้

5.3 อะไรจะเกิดขึ้นถ้าโลกนี้ไม่มีเวลากลางวัน

6. ผู้วิจัยและสมาชิกร่วมกันสรุปแนวคิดและข้อคิดที่ได้จากการร่วมกิจกรรมทั้ง 2 กิจกรรม

ประเมินผล

สังเกตความร่วมมือในการเข้ากลุ่มและการแสดงความคิดเห็น

ครั้งที่ 9

กิจกรรม การมีความคิดสร้างสรรค์

ชุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้สมาชิกมีแนวคิดเป็นของตนเอง
2. เพื่อให้สมาชิกได้ฝึกฝนการมีความคิดสร้างสรรค์
3. เพื่อฝึกให้สมาชิกมีสตีรีภาพในการแก้ปัญหา

ระยะเวลา 50 นาที

สถานที่ ห้องแนะแนว โรงเรียนหัวนอนวิทยา

สื่อและอุปกรณ์

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้สมาชิกนั่งเป็นวงกลมทำกิจกรรม “คิดขึ้นมาอะไรได้” ให้ผู้วิจัยยืนอยู่กลางวงแล้วชี้มือไปที่ใคร คนนั้นต้องพูดถึงสิ่งที่ผู้วิจัยกำหนด โดยพูdreวๆ ห้ามซ้ำกัน โดยใช้คำตามดังนี้

- 1.1 ให้สมาชิกแต่ละคนพูdreื่องอะไรได้ที่เป็นข้อনก เช่น นกแก้ว นกเอี้ยง ฯลฯ
- 1.2 ให้สมาชิกแต่ละคนบอกว่า ถุงเท้าใช้ทำอะไรได้บ้าง เช่น กรองน้ำ ใส่ของ ฯลฯ โครงพูดซักว่าเพื่อนจะไม่ได้คิดแบบ

2. ผู้วิจัยให้สมาชิกทำกิจกรรม “ตั้งชื่อรี่อง” จากเรื่องสื้นต่อไปนี้ใส่ในช่องว่างที่กำหนดให้

เรื่องนี้มีอยู่ว่า มีชายสามคนเป็นเพื่อนรักกัน คนแรกตาบอด คนที่สองหูหนวก คนที่สามตาเหลื่อง วันหนึ่งมีหนังขายมาขายในหมู่บ้าน มีคนไปดูหนังกันมากmanyรวมทั้งชายสามคนนี้ด้วย พอนั่งขายไปได้ประมาณ 5 นาที ชายหูหนวกก็พูดขึ้นว่า “อื้! หนังอะไรขายมาตั้งนานแล้วไม่พากย์เสียงเสียที” ชายตาบอดได้ยินก็พูดขึ้นว่า “เขากะพากย์เสียงตั้งนานแล้ว แต่เขายังไม่ได้พยายามต่างหาก” ชายตาเหลื่องได้ยินดังนั้นก็หัวเราะเสียงดังและบอกว่า “อย่าทะเลกันเลย เขาขายหนังแล้วก็พากย์เสียงนานแล้ว เพียงแต่เขาตั้งขอไม่ตรงเท่านั้นเอง”

ชื่อรี่อง .....

3. ให้สมาชิกแต่ละคนแนdotอกลุ่มและอธิบายว่าสาเหตุใดจึงใช้ชื่อที่เลือก
4. ให้สมาชิกแบ่งกลุ่มละ 3 คนช่วยกันคิดว่าถ้าสมาชิกเป็นชายทั้ง 3 คนนี้จะใช้ชีวิตอย่างไรให้มีความสุขตามสภาพที่เป็นอยู่ของตน

5. ผู้วิจัยสรุปข้อคิดที่ได้ดังนี้ การมีความคิดสร้างสรรค์สามารถฝึกฝนได้ ไม่จำเป็นต้องมาจากพรสวรรค์เพียงอย่างเดียว การฝึกคิดอย่างสร้างสรรค์จะทำให้เรามีเสริมภาพในการแก้ปัญหา มีแนวทางในการในการแก้ปัญหาได้หลากหลาย

6. ผู้วิจัยให้สมาชิกร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้จากการทำกิจกรรมนี้

ประเมินผล

1. สังเกตความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม
2. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของสมาชิก

ใบงานครั้งที่ 9

คำชี้แจง ให้สมาชิกอ่านเรื่องที่กำหนดให้แล้วตั้งชื่อเรื่องใส่ลงในช่องว่างที่กำหนดให้ เรื่องมือญี่ว่า มีชายสามคนเป็นเพื่อนรักกัน คนแรกตามอุด คนที่สองหุนวก คนที่สามตามเหลล วันหนึ่งมีหนังขายมาฉายในหมู่บ้าน มีคนไปดูกันมากມารวมทั้งชายทั้งสามคนนี้ด้วย พอหนังฉายไปได้ประมาณ ๕ นาที ชายหุนวกก็พูดขึ้นว่า “เอ๊ะหนังอะไรถ่ายมาตั้งนานแล้วไม่ พากย์เสียงเสียที” ชายตามอุดได้ยินก็พูดขึ้นว่า “เข้าพากย์เสียงตั้งนานแล้ว แต่เขายังไม่ได้ถ่ายต่างหาก” ชายตามเหลลได้ยินดังนั้นก็หัวเราะเสียงดังและบอกว่า “อย่าทะเลกันเลย เขากลายตั้งนานแล้ว พากย์เสียงนานแล้วด้วย เพียงแต่เขาตั้งใจไม่ตรงเท่านั้นเอง”

ชื่อเรื่อง

ให้สมาชิกแบ่งเป็น 2 กลุ่มกลุ่มละ 3 คน ช่วยกันคิดว่าถ้าสมาชิกเป็นชายทั้ง 3 คนนี้ จะใช้ชีวิตอย่างไรจะจะมีความสุขตามสภาพที่ตนมองเป็นอยู่

สรุปข้อคิดที่ได้จากการนี้.

ครั้งที่ 10

กิจกรรม การปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น
2. เพื่อให้สมาชิกรู้จักช่วยเหลือและให้ความร่วมมือในหมู่คณะ
3. เพื่อให้สมาชิกยอมรับสถานการณ์ใหม่ ๆ โดยปราศจากความกลัว
4. เพื่อให้สมาชิกยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

ระยะเวลา 50 นาที

สถานที่ ห้องแนะแนว โรงเรียนหัว蹲นวิทยา

สื่อและอุปกรณ์ สถานการณ์ที่กำหนดให้

แนวคิด การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมหมายถึง การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่น การรู้จักช่วยเหลือและให้ความร่วมมือกับหมู่คณะ การยอมรับสถานการณ์ใหม่ ๆ โดยปราศจากความกลัว เปิดใจยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นเสมอ และมองโลกในแง่ดี

วิธีดำเนินการ

1. ผู้จัดกิจกรรม กล่าวทักษะภาษาไทย แนะนำให้สมาชิกทำกิจกรรม “ชีนกเป็นไม้ ชีไม่เป็นนก” โดยให้สมาชิกนั่งเป็นวงกลมผู้จัดยืนอยู่ตรงกลาง เมื่อผู้จัดขึ้นไปที่สมาชิกคนใดแล้วพูดว่า “ชีนกเป็นไม้” สมาชิกคนนั้นต้องพูดว่า “ชีไม่เป็นนก” ถ้าผู้จัดพูดว่า “ชีไม่เป็นนก” สมาชิกต้องพูดว่า “ชีนกเป็นไม้” ใครพูดผิดต้องออกจากวงไป ผู้ที่อยู่เป็นคนสุดท้ายเป็นผู้ชนะ

2. ผู้จัดให้สมาชิกอ่านสถานการณ์ต่อไปนี้

ป้องเพิงบ้าน茅屋ที่โรงเรียนนี้เป็นวันแรก เพราะบ้านตามพ่อแม่มาอยู่ที่จังหวัดนี้ วันแรกของการเรียนป้องไม้รู้จะทำอย่างไรดี เพื่อนที่นั่งข้าง ๆ ชื่อปูยกีเสนอเดียวกันช่วยเหลือป้องทุกอย่าง แต่ป้องกีบังไม้รู้สึกเหมือนอยู่ตัวคนเดียว สถานที่ต่าง ๆ ที่นี่ป้องกีบังไม้รู้จัก ในห้องยังมีเด็กเกร็อกอยู่จากกระเช้าเบ้าแหงให้ป้องได้อาชด้วยเช่นว่า เปียง เช่นนี้ป้องต้องกลับบ้านทางเดียวกับด้วย บ้านปูยกีอยู่คนละทางกัน แล้วป้องจะทำอย่างไรดี

ให้สมาชิกตอบคำถามต่อไปนี้

- 2.1 ถ้าสมาชิกเป็นป้อง เจอเพื่อนเกร็อกอย่างเปียง จะทำอย่างไร
- 2.2 ถ้าสมาชิกเป็นปูยกีจะช่วยเหลือป้องอย่างไร
- 2.3 ป้องต้องทำอย่างไรจึงจะอยู่ที่โรงเรียนใหม่นี้อย่างมีความสุข
3. ให้สมาชิกนำเสนอความคิดเห็นต่อกลุ่ม

4. ผู้วิจัยและสมาชิกสรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากการ และสรุปลักษณะบุคคลที่สามารถปรับตัวได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้ บุคคลที่ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้คือ บุคคลที่รู้จักมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น และให้ความร่วมมือในหมู่คณะ ยอมรับสถานการณ์ใหม่ ๆ โดยปราศจากความกลัว

ประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมของสมาชิก
2. สังเกตการร่วมอภิปรายข้อคิดเห็นที่ได้จากการทำกิจกรรม

ครั้งที่ 11

กิจกรรม การปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม

ชุดมุ่งหมาย

1. เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น
2. เพื่อให้สมาชิกช่วยเหลือและให้ความร่วมมือกันในหมู่คณะ
3. เพื่อให้สมาชิกยอมรับสถานการณ์ใหม่ ๆ โดยปราศจากความกลัว
4. เพื่อให้สมาชิกรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

ระยะเวลา 50 นาที

สถานที่ ห้องแนะแนว โรงเรียนหัวตอนนวิทยา

สื่อและอุปกรณ์ เอกสาร “วิธีการผูกมิตรกับผู้อื่น”

แนวคิด การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม หมายถึง การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่น การรู้จักช่วยเหลือและให้ความร่วมมือกับหมู่คณะ การยอมรับสถานการณ์ใหม่ ๆ โดยปราศจากความกลัว เปิดใจรับฟังเหตุผลของผู้อื่นเสนอและมองโลกในแง่ดี

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้สมาชิกเล่นเกม “บก น้ำ อากาศ ราดหน้า ปาท่องโก๋” โดยการให้สมาชิกนั่งเป็นวงกลม เมื่อผู้วิจัยพูดว่า “บก” แล้วซึ่งมือไปที่ใคร คนนั้นจะต้องพูดชื่อสัตว์ปีกมา 1 ชนิด เมื่อพูดว่า “น้ำ” ต้องบอกชื่อสัตว์น้ำมา 1 ชนิด เมื่อพูด “อากาศ” ต้องบอกชื่อสัตว์ปีกมา 1 ชนิด เมื่อพูดว่า “ราดหน้า” ต้องบอกชื่ออาหาร มา 1 ชนิด เมื่อพูด “ปาท่องโก๋” ต้องบอกชื่อเครื่องดื่มมา 1 ชนิด
2. สรุปข้อคิดที่ได้จากเกมนี้ คือ พัฒนาทักษะในการฟัง และแสดงออก
3. ผู้วิจัยให้สมาชิกศึกษาเอกสาร วิธีการผูกมิตรกับผู้อื่นแล้วตอบคำถามต่อไปนี้
  - 3.1 สมาชิกจะรู้สึกอย่างไรถ้ามีผู้ขอให้สมาชิกแนะนำเขา
  - 3.2 สมาชิกจะรับฟังคำวิจารณ์จากผู้อื่นโดยสงบได้อย่างไร
  - 3.3 สมาชิกจะรู้สึกอย่างไร ถ้ามีคนไม่สนใจสมาชิกเลย
  - 3.4 สมาชิกจะรู้สึกอย่างไร ถ้ามีคนทำหน้าตาบึ้งตึงใส่
  - 3.5 สมาชิกจะพยายามตีความในเหตุการณ์โดยว้าง
  - 3.6 สมาชิกจะควบคุมให้ตนเองสงบได้อย่างไร
4. ผู้วิจัยและสมาชิกสรุปข้อคิดที่ได้จากเอกสาร วิธีผูกมิตรกับผู้อื่น ได้ดังนี้ การผูกมิตร ก็การหาเพื่อน การที่จะได้เพื่อนนั้นต้องทำความกฎ 5 ข้อดังนี้
  - 4.1 ยอมฟังผู้อื่น
  - 4.2 ยกข้อให้กำลังใจผู้อื่น

4.3 อย่าละเลยกไม่ใช่ใจ

4.4 ข้อมอดทนต่อความอ่อนแอกของผู้อื่น

4.5 อย่าติดเตียนผู้อื่น

ประเมินผล

สังเกตการร่วมกิจกรรมและการแสดงความคิดเห็นของสมาชิก

ใบงานครั้งที่ 11

ให้สมาชิกศึกษาเอกสาร “วิธีการผูกมิตรกับผู้อื่น” แล้วตอบคำถามที่กำหนดให้ กฎในการผูกมิตรข้อที่ 1 ยอนให้ผู้อื่นวิพากษ์วิจารณ์ แนะนำคุณ โดยไม่ได้แย้ง คนส่วนมากชอบที่จะแนะนำผู้อื่นว่าต้องทำอย่างไรบ้าง บางครั้งก็มีประโยชน์ บางครั้งก็ไม่ประโยชน์และควรตัดสินใจว่าจะยอมรับหรือไม่ การยอมรับฟังความเห็นของผู้อื่นโดยไม่ได้แย้ง แสดงถึงจิตใจที่มั่นคงควรแก่การนับถือของผู้อื่น

กฎข้อที่ 2 พยายามช่วยเหลือสนับสนุนให้ผู้อื่นรู้สึกประสบความสำเร็จ เราทุกคนต้องการให้ผู้อื่นทำงานร่วมกับเรามิใช่แค่คิดด้านเรา มีคนจำนวนมากที่พยายามสร้างความสำเร็จด้วยการแก่งแย่งชิงเด็กกับผู้อื่น พากษาจะมองผู้อื่นว่าเป็นผู้ขัดขวางความสำเร็จของตนอยู่เสมอแทนที่เราจะเป็นศัตรูกัน ทำไม่ได้ ไม่ช่วยเหลือกันเล่า พยายามช่วยให้ความคิดของผู้อื่นประสบความสำเร็จ แม้ว่าจะไม่ตรงกับความคิดของเรา ก็ตาม บางครั้งเราเกิดต้องปล่อยให้เขาทำในสิ่งที่คิดว่าดี ให้เขาได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

กฎข้อที่ 3 อย่าละเลยก็罢 ไม่เอาใจใส่ผู้อื่น เพราะเป็นการทำร้ายจิตใจผู้อื่น ทำให้เขารู้สึกว่าตนเองไม่มีความหมาย ไร้ค่า

กฎข้อที่ 4 พยายามอดทนต่อความอ่อนแอกองผู้อื่น คนเราต้องการเพื่อนเนื่องจากความอ่อนแอก็罢 ความเข้มแข็ง คนเราต้องการเพื่อนในยามที่มีปัญหา แต่อย่างไรก็ตามคนส่วนมากมักติดเติบในความอ่อนแอกองผู้อื่น

กฎข้อที่ 5 อย่าประณาม ติเตียนผู้อื่น แม้ว่าผู้อื่นจะเป็นคนที่คุณไม่ยอมรับ เมื่ออ่านจบแล้วกรุณาตอบคำถามต่อไปนี้

1. สมาชิกจะรู้สึกอย่างไร ถ้ามีผู้ขอให้สมาชิกแนะนำเขา

.....

.....

2. สมาชิกจะรับฟังคำวิจารณ์จากผู้อื่น โดยสงบได้อย่างไร

.....

.....

3. สมาชิกจะรู้สึกอย่างไร ถ้ามีคนไม่สนใจสมาชิกเลย

.....

.....

4. สามารถจะรู้สึกอย่างไร ถ้ามีคนทำหน้าบึ้งตึงใส่

.....
.....

5. สามารถเดาเรื่องใดในสถานการณ์ได้บ้าง

.....
.....

6. สามารถจะควบคุมให้ตนเองให้สงบลงได้อย่างไร

.....
.....

ครั้งที่ 12

กิจกรรม ปัจฉนนิเทศ ชุมชนหมาย

1. เพื่อให้สมาชิกได้ทบทวนการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง
2. เพื่อให้สมาชิกได้เห็นการเปลี่ยนแปลงด้านความเชื่อมั่นในตนเองหลังจากเข้ากลุ่ม
3. เพื่อสรุปผลของการใช้โปรแกรมการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง

ระยะเวลา 50 นาที

สถานที่ ห้องแนะแนว โรงเรียนหัวตอนนวิทยา

สื่อและอุปกรณ์

แนวคิด การพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในด้านต่าง ๆ คือ การกล้าแสดงออก การกล้าตัดสินใจ การเป็นตัวของตัวเอง การมีความคิดสร้างสรรค์และการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยและสมาชิกร่วมกันสรุปผลการใช้โปรแกรมการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง
2. ผู้วิจัยให้สมาชิกได้สำรวจตนเองและรายงานผลที่เกิดขึ้นกับตนเองหลังจากเข้ากลุ่ม และพูดถึงความรู้สึกในการเข้ากลุ่ม
3. ผู้วิจัยสรุปและปิดกลุ่ม

ประเมินผล

สังเกตความร่วมมือในการเข้ากลุ่มของสมาชิกและการแสดงความคิดเห็น

โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

ครั้งที่	เรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
1.	ปฐมนิเทศ	<ol style="list-style-type: none"> สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้วิจัยและสมาชิกให้เกิดความอนุรุ่นและยอมรับซึ่งกันและกันกล้าที่จะเปิดเผยตนเอง และนีกำลังใจที่จะพัฒนาตนเอง เพื่อให้สมาชิกทุกคนได้ทราบถึงจุดมุ่งหมาย กติกา ระเบียบของกลุ่มตลอดจนได้ทราบหน้าที่ของสมาชิก และผู้ให้คำปรึกษา 	<ol style="list-style-type: none"> ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกก่อนกิจกรรม “ต่อรูปหัวใจ” และสัมภาษณ์ซึ่งกันและกัน 3 ข้อ <ol style="list-style-type: none"> ชื่อ นามสกุล อาหารที่ชอบ พริวิศย์ที่อยากได้ ผู้ให้คำปรึกษากล่าวถึงจุดมุ่งหมาย วิธีการ หน้าที่ ปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษา และสมาชิก
2.	การกล้าแสดงออก	<ol style="list-style-type: none"> เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและสมาชิกให้เกิดความคุ้นเคยมากขึ้น เพื่อให้สมาชิกทุกคนได้ทราบถึงจุดมุ่งหมายกติกา ระเบียบของกลุ่มตลอดจนทราบถึงบทบาทหน้าที่ของสมาชิกและผู้ให้ปรึกษา 	<ol style="list-style-type: none"> ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกเล่นเกม บุรุษไปรษณีย์ เพื่อการรู้จักกันมากขึ้นของสมาชิก ผู้ใช้คำปรึกษาทบทวนจุดมุ่งหมาย วิธีการ กติกา ระเบียบของกลุ่ม หน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษา
3.	แนวคิดของ การให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม	<ol style="list-style-type: none"> เพื่อให้สมาชิกมีกำลังใจ และมีความมั่นใจในการที่จะเปลี่ยนแปลงความคิด ความรู้สึกที่ไม่คิดต่อตนเอง และสิ่งแวดล้อม 	<ol style="list-style-type: none"> ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกปั้นدين น้ำมัน เป็นรูปปรางค์ต่าง ๆ และเปรียบเทียบกับความคิด ความรู้สึกของตนเอง ให้สมาชิกทดลองใช้แบบฝึกวิเคราะห์ปัญหาในขั้นตอน A B C ก่อน ผู้ให้คำปรึกษาและสมาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเข้ากลุ่ม และแจกแบบฝึกคิด A B C D E

ครั้งที่	เรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
4.	ความคิดที่ไม่มีเหตุผล ต่อการมองตนเองและ ปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่ง เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิด ความเชื่อมั่นในตนเอง	เพื่อให้สามารถเข้าใจความคิดที่ไม่มีเหตุผลที่มีผลต่อตนเอง ครอบครัว เพื่อนและสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เกิดความทุกข์ทั้งที่บ้านและโรงเรียน อันเป็นสาเหตุของการมีทัศนคติไม่ดีต่อตนเอง โดยยึดความคิดไม่มีเหตุผลของออลลิสเป็นหลักอธิบายให้สามารถฟัง 6 ข้อ ข้อที่ 1 เราต้องเป็นที่รักและ ยอมรับของทุกคน ข้อที่ 2 เราต้องเพรียบพร้อม สมญูรณ์แบบ มีความ เหมาะสมและประسن ความสำเร็จ ข้อที่ 3 คนที่เป็นคนเลวไม่ว่าใคร ก็ตามรวมทั้งตัวเราเองควร ถูกตำหนิ ข้อที่ 4 เป็นสิ่งที่ควรร้ายมาก ถ้าสิ่งต่าง ๆ ไม่เป็นไปตาม ที่เราต้องการให้เป็น ข้อที่ 5 อารมณ์ไม่เป็นสุขเกิดจาก สถานการณ์ภายนอกตัวเรา ไม่สามารถควบคุมได้ ข้อที่ 6 สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมากเป็น สิ่งอันตรายและน่ากลัว เรา ควรระมัดระวังและวิตก กังวลอยู่เสมอ	1. ผู้ให้คำปรึกษาอธิบาย ความคิดที่ไม่มีเหตุผล ข้อ 1-2 ด้วยกิจกรรม “ของ รักของหง” และอธิบาย ความคิดที่ไม่มีเหตุผลข้อ 3-6 ด้วยกิจกรรม “ตาม อย่างตอบอย่าง” 2. ผู้ให้คำปรึกษา และ สมาชิกร่วมกันสรุปเกี่ยวกับ ความคิดที่ไม่มีเหตุผล ของออลลิสที่เป็นต้นเหตุ ของปัญหา ข้อ 1-6

ครั้งที่	เรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
5.	ความคิดที่ไม่มีเหตุผล การมองตนเองและ ปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่ง เป็นสาเหตุทำให้เกิด ความไม่เชื่อมั่นในตน เอง	<p>เพื่อให้สามารถได้เข้าใจ คือ ความคิดที่ไม่มีเหตุผลต่อตนของครอบครัว เพื่อนและสิ่งแวดล้อมทั้งที่บ้าน และโรงเรียน โดยยึดความคิดไม่มีเหตุผลของเออลลิส ข้อ 7-11 ดังนี้</p> <p>7. การหลีกเลี่ยงความยากลำบาก และความรับผิดชอบในตนเอง เป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายกว่าการเผชิญหน้ากับมัน</p> <p>8. บุคคลต้องพึงพาผู้อื่น และต้องมีบุคคลที่เข้มแข็งกว่า หรือช่วยเหลือได้เป็นที่พึ่ง</p> <p>9. ประสบการณ์หรือเหตุการณ์ในอดีต เป็นเครื่องตัดสิน พฤติกรรมในปัจจุบันและอิทธิพลของประสบการณ์ในอดีต ไม่สามารถลบล้างได้</p> <p>10. บุคคลไม่ควรเป็นทุกข์ต่อปัญหาของผู้อื่น</p> <p>11. ปัญหาทุกอย่างจะต้องมีหนทางแก้ไขอย่างสมบูรณ์แบบ</p>	<p>1. ผู้ให้คำปรึกษา ให้สามารถทำกิจกรรม “สอดคล้อง” ในความคิดไม่มีเหตุผล ข้อ 7, 8, 9, 10, 11 และตอบคำถามต่อไปนี้</p> <p>2. ความคิดไม่มีเหตุผล ข้อที่ 9 ใช้กิจกรรม “ชื่อนี้มีที่มา”</p> <p>3. ผู้ให้คำปรึกษาและสามารถช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากการทำกิจกรรม</p>

ครั้งที่	เรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
6.	แนวทางในเปลี่ยน ความคิดที่ไม่มีเหตุผล ที่มีต่อการมองตนเอง และปัญหาที่เกิดขึ้น	<p>1. เพื่อให้สมาชิกเกิดความไว้วางใจผู้ให้คำปรึกษาและสมาชิกในกลุ่มและสมาชิกกล้าเปิดเผยความรู้สึกที่มีอยู่</p> <p>2. เพื่อให้สมาชิกได้ค้นหาความคิดที่ไม่มีเหตุผลของตนเองที่มีต่อปัญหาที่เกิดขึ้นต่อตนเอง ครอบครัวเพื่อนและสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เกิดความไม่เชื่อมั่นในตนเองทั้งที่บ้านและโรงเรียน อันเป็นต้นเหตุของ การเกิดปัญหาทางความคิด อารมณ์ และพฤติกรรม</p> <p>3. เพื่อให้สมาชิกเข้าใจแนวทางในการจัดความคิดที่ไม่มีเหตุผลของตนเองเพื่อนำไปสู่การมีความเชื่อมั่นในตนเอง</p>	<p>1. ผู้ให้คำปรึกษาอธิบายให้สมาชิกเข้าใจการทำแบบฝึกหัดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง ตามรูปแบบ A B C D E มีเนื้อหาดังนี้</p> <p>A เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น</p> <p>B ความคิดหรือความเชื่อที่มีต่อเหตุการณ์ 2 ลักษณะ คือ rB ความคิดที่มีเหตุผล iB ความคิดที่ไม่มีเหตุผล</p> <p>C ผลที่เกิดจากความคิดที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมี 2 ลักษณะ คือ อารมณ์ที่เหมาะสม deC อารมณ์ที่เหมาะสม dbC พฤติกรรมที่เหมาะสม ucC อารมณ์ที่ไม่เหมาะสม ubC พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม</p> <p>D การตัดเย็บความคิดที่ไม่มีเหตุผล</p> <p>E ผลของการตัดเย็บความคิดที่ไม่มีเหตุผล</p> <p>cE ผลของความคิด</p> <p>cE ผลทางอารมณ์</p> <p>bE ผลทางพฤติกรรม</p> <p>2. ผู้ใช้คำปรึกษากำหนดสถานการณ์ให้สมาชิกช่วยกันวิเคราะห์</p>